

Tiesas (otrā palāta) 2021. gada 10. februāra spriedums – RFA International LP/Eiropas Komisija**(Lieta C-56/19 P) ⁽¹⁾**

(Apelācija – Dempings – Krievijas izcelsmes ferosilīcija imports – Regula (EK) Nr. 1225/2009 – 11. panta 9. un 10. punkts – Iesniegumu par samaksāto antidempinga maksājumu atmaksāšanu noraidījums – Saliktā eksporta cena – Novērtējums par antidempinga maksājumu atspoguļošanu tālākpārdošanas cenās un turpmākajās pārdošanas cenās Eiropas Savienībā – Pienākums piemērot to pašu metodi, kas izmantota izmeklēšanā, kuras rezultātā tika noteikts antidempinga maksājums – Apstākļu maiņa – Samaksāto antidempinga maksājumu atskaitīšana – Izšķiroši pierādījumi)

(2021/C 128/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: RFA International LP (pārstāvji: B. Evtimov, advokat, M. Krestiyanova un E. Borovikov, advokāti, N. Tuominen, advokatā, un D. O’Keeffe, solicitor)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji J.-F. Brakeland, A. Demeneix un P. Nēmečková, vēlāk – J.-F. Brakeland un P. Nēmečková)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) RFA International LP atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 6.5.2019.

Tiesas (ceturtā palāta) 2021. gada 11. februāra spriedums (Raad van State un Grondwettelijk Hof (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)/Belgische Staat C-407/19, Ministerraad (C-471/19)

(Apvienotās lietas C-407/19 un C-471/19) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 45. pants – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – LESD 49. pants – Brīvība veikt uzņēmējdarbību – LESD 56. pants – Pakalpojumu sniegšanas brīvība – Ostas darbu veikšana – Ostas strādnieki – Piekļuve profesijai un pieņemšana darbā – Ostas strādnieku atzīšanas noteikumi – Ostas strādnieki, kas nav iekļauti valsts tiesību aktos paredzētajā darba ņēmēju kontingentā – Ierobežojums uz darba līguma darbības laiku – Ostas strādnieku mobilitāte starp dažādām ostu teritorijām – Loģistikas darbinieki – Drošības sertifikāts – Primāri vispārējo interešu apsvērumi – Drošība ostu teritorijās – Darba ņēmēju aizsardzība – Samērīgums)

(2021/C 128/04)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesas

Raad van State un Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītājas: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV (C-407/19), Middlegate Europe NV (C-471/19)

Atbildētājas: Belgische Staat (C-407/19) un Ministerraad (C-471/19)

piedaloties: Katoen Natie Bulk Terminals NV, General Services Antwerp NV, Koninklijk Verbond der Beheerders van Goederenstromen (KVBG) CVBA un MVH Logistics en Stuwadoring BV

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kas personām vai uzņēmumiem, kuri vēlas veikt ostas darbus teritorijā, tostarp darbības, kas nav saistītas ar kuģu iekraušanu vai izkraušanu tiešā nozīmē, uzliek pienākumu izmantot tikai ostas strādniekus, kuri par tādiem ir atzīti saskaņā ar nosacījumiem un noteikumiem, kas ir noteikti atbilstoši šim tiesiskajam regulējumam, ja vien minētie nosacījumi un noteikumi, pirmkārt, ir pamatoti ar objektīviem, nediskriminējošiem un iepriekš zināmiem kritērijiem un ļauj ostas strādniekiem no citām dalībvalstīm pierādīt, ka izcelsmes valstī viņi atbilst prasībām, kuras ir līdzvērtīgas tām, kas ir piemērojamas valsts ostas strādniekiem, un, otrkārt, nenosaka ierobežotu to strādnieku kontingentu, kuri var šādā veidā tikt atzīti.
- 2) LESD 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru:
 - ostas strādnieku atzīšanu veic apvienota administratīvā komisija, kurā ietilpst locekļi, ko ir izraudzījušās darba devēju organizācijas un darba ņēmēju organizācijas;
 - šī komisija atkarībā no darbaspēka pieprasījuma lemj arī par to, vai atzītie strādnieki ir vai nav jāiekļauj ostas strādnieku kontingentā, ņemot vērā, ka ostas strādniekiem, kas nav ietverti šajā kontingentā, atzīšanas ilgums ir ierobežots ar viņu darba līguma ilgumu, līdz ar to jauna atzīšanas procedūra ir jāsāk attiecībā uz katru jaunu līgumu, kuru viņi noslēdz; un
 - nav paredzēts nekāds maksimālais termiņš, kādā minētajai komisijai ir jāpieņem lēmums.
- 3) LESD 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru, lai darba ņēmēju atzītu par ostas strādnieku – ja vien viņš nevar pierādīt, ka citā dalībvalstī viņš atbilst līdzvērtīgiem nosacījumiem:
 - viņu par medicīniski piemērotu ostas darbam ir atzinis ārējs riska novēršanas un aizsardzības darbā dienests, kura biedre ir organizācija, kam obligāti ir pievienojušies visi darba devēji, kuri darbojas attiecīgajā ostas teritorijā;
 - viņš ir izturējis psihotehniskos testus, ko ir veikusi šīs darba devēju organizācijas šim nolūkam izraudzīta struktūra;
 - viņš trīs nedēļas ir apmeklējis sagatavošanas kursus par darba drošību un profesionālās kompetences iegūšanu; un
 - viņš ir nokārtojis gala eksāmenu,ja vien darba devēju organizācijai un attiecīgā gadījumā atzīto ostas strādnieku arodbiedrībām uzticētais uzdevums izraudzīties struktūras, kam ir jāveic šādas pārbaudes, testi vai pārbaudījumi, nevar likt šaubīties par pēdējo minēto pārredzamību, objektivitāti un neitralitāti.
- 4) LESD 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru ostas strādnieki, kas par tādiem ir atzīti atbilstoši likumā paredzētam režīmam, kurš viņiem bija piemērojams pirms šī tiesiskā regulējuma stāšanās spēkā, saskaņā ar pēdējo minēto regulējumu saglabā atzītu ostas strādnieku statusu un tiek ietverti ostas strādnieku kontingentā, kas ir paredzēts minētajā tiesiskajā regulējumā.
- 5) LESD 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka ostas strādnieka pārcelšana uz tādas ostas teritorijas darba ņēmēju kontingentu, kas nav tā, kurā viņš ir atzīts, ir pakļauta nosacījumiem un noteikumiem, kas ir noteikti kādā darba koplīgumā, ja vien pēdējie minētie izrādās vajadzīgi un samērīgi ar mērķi nodrošināt drošību ikvienā ostas teritorijā, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

- 6) LESD 45., 49. un 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka loģistikas darba ņēmējiem ir jābūt “drošības sertifikātam”, kurš ir izdots, uzrādot personas apliecību un darba līgumu, un kura izsniegšanas noteikumi, kā arī tā iegūšanai paredzētā procedūra ir noteikti kādā darba koplīgumā, ja vien šāda sertifikāta izsniegšanas nosacījumi ir vajadzīgi un samērīgi ar mērķi nodrošināt drošību ostas teritorijās un tā iegūšanai paredzētā procedūra neuzliek nesaprātīgu un nesamērīgu administratīvo slogu.

(¹) OV C 288, 26.8.2019.
OV C 348, 14.10.2019.

Tiesas (sestā palāta) 2021. gada 11. februāra spriedums (Court of Appeal (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālprocess pret K.M.

(Lieta C-77/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā zivsaimniecības politika – Regula (EK) Nr. 1224/2009 – Kontroles sistēma, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem – Tāda aprikojuma izmantošana uz zvejas kuģa, kurš ļauj automātiski šķirot zivis pēc lieluma – 89. pants – Pasākumi, lai nodrošinātu noteikumu ievērošanu – 90. pants – Kriminālsodi – Samērīguma princips)

(2021/C 128/05)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

K.M.

Piedaloties: The Director of Public Prosecutions

Rezolutīvā daļa

89. un 90. pants Padomes Regulā (EK) Nr. 1224/2009 (2009. gada 20. novembris), ar ko izveido Kopienas kontroles sistēmu, lai nodrošinātu atbilstību kopējās zivsaimniecības politikas noteikumiem, un groza Regulas (EK) Nr. 847/96, (EK) Nr. 2371/2002, (EK) Nr. 811/2004, (EK) Nr. 768/2005, (EK) Nr. 2115/2005, (EK) Nr. 2166/2005, (EK) Nr. 388/2006, (EK) Nr. 509/2007, (EK) Nr. 676/2007, (EK) Nr. 1098/2007, (EK) Nr. 1300/2008 un (EK) Nr. 1342/2008, un atceļ Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1627/94 un (EK) Nr. 1966/2006, lasot tos Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 3. punktā nostiprinātā samērīguma principa gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka, ievērojot pārbaudes, kas ir jāveic iesniedzējtiesai, tie neaizliedz tādu valsts tiesību normu, kurā, lai sodītu par Padomes Regulas (EK) Nr. 850/98 (1998. gada 30. marts) par zvejas resursu saglabāšanu, izmantojot tehniskos līdzekļus jūras organismu mazuļu aizsardzībai, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 227/2013 (2013. gada 13. marts), 32. panta pārkāpumu, ir paredzēta ne tikai naudas soda piemērošana, bet arī obligāta uz attiecīgā kuģa klāja atrastas aizliegtas vai neatbilstošas nozvejas un zvejas rīku konfiskācija.

(¹) OV C 137, 27.4.2020.

Apelācijas sūdzība, ko AL 2020. gada 31. jūlijā iesniedza par Vispārējās tiesas (astotā palāta) 2020. gada 10. jūnija spriedumu lietā T-83/19 AL/Komisija

(Lieta C-356/20 P)

(2021/C 128/06)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AL (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Blot, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija